

Judikatūras krājums

Lieta C-81/13

**Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste
pret
Eiropas Savienības Padomi**

Prasība atcelt tiesību aktu — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — EEK un Turcijas asociācijas līgums — Padomes lēmums par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē — Juridiskā pamata izvēle — LESD 48. pants — LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts — LESD 217. pants

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. decembra spriedums

Iestāžu akti — Juridiskā pamata izvēle — Kritēriji — Lēmums par nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu asociācijas nolīgumā starp EEK un Turciju — Pieņemšana tikai uz LESD 48. panta pamata — Nepieļaujamība — Atbilstošs juridiskais pamats — LESD 48. pants un LESD 217. pants — Neieklāšanas ietekmes neesamība uz lēmuma spēkā esamību

(LESD 48. pants, 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 217. pants un 218. panta 8. un 9. punkts, ES līguma un LESD pielikuma 21. protokols; EEK un Turcijas Asociācijas līgums; Padomes Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72; Padomes Lēmums 2012/776)

Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīvu informāciju, ko tiesa var pārbaudīt, tostarp it īpaši ar šī tiesību akta mērķi un saturu. Nav nozīmes juridiskajam pamatam, kas ir izvēlēts citu Savienības tiesību aktu pieņemšanā, kuriem attiecīgā gadījumā ir līdzīgas īpašības, jo akta juridiskais pamats ir jānosaka, ņemot vērā šim aktam piemītošo mērķi un saturu. Turpretī, izvēloties juridisko pamatu, var būt nozīme kontekstam, kādā šis akts iekļaujas.

Lēmumu 2012/776 par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura nodibināta ar Līgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumu pieņemšanu, nevar pieņemt tikai uz LESD 48. panta pamata, jo tas ir pieņemts saistībā ar asociācijas nolīgumu un tā mērķis ir pieņemt pasākumus sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijai. Faktiski ar šo pantu Savienībai tiek sniegtas tiesības pieņemt pasākumus šajā jautājumā principā tikai Savienības politikas un iekšējās darbības jomās vai ārējās darbības jomā, kas ir saistīta ar trešajām valstīm, kuras var pielīdzināt Savienības dalībvalstij. Taču EEK un Turcijas nolīguma mērķis nav pēc iespējas pilnīgāk īstenot preču aprites brīvību, personu brīvu pārvietošanos, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti starp līgumslēdzējām pusēm, tādējādi paplašinot Savienībā īstenoto iekšējo tirgu attiecībā uz Turciju, nedz arī īstenot personu brīvu pārvietošanos starp šīm [nolīguma slēdzējām] pusēm, un ar to uz Turciju neattiecināto darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kas dzīvo Savienībā. Turklāt, ņemot vērā, ka EEK un Turcijas nolīguma slēdzējas puses neparedzēja starp tām pilnībā piemērot Regulu Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, un Regulu Nr. 574/72, ar ko nosaka izpildes procedūru Regulai Nr. 1408/71, un ka Turciju nevar pielīdzināt dalībvalstij, lai piemērotu šīs regulas.

Tātad LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts nevar pamatot tāda pasākuma pieņemšanu kā Lēmuma 2012/776, jo, ņemot vērā īpašo tā kontekstu, tam ir cits mērķis, kas nav kopējās imigrācijas politikas mērķis.

No tā izriet, ka Lēmuma 2012/776 juridiskais pamats ir kļūdainis, jo tajā nav iekļauts LESD 217. pants. Tomēr kļūda šī lēmuma pamata norādē ir tikai gluži formāla rakstura trūkums, kas neizraisa tā spēkā neesamību, jo saskaņā ar kombinētajām LESD 218. panta 8. punkta pirmās daļas un 9. punkta normām, Padomei, lemjot ar kvalificēto balsu vairākumu un bez Eiropas Parlamenta līdzdalības, katrā ziņā bija jāpieņem Lēmums 2012/776. Turklāt LESD 217. panta neiekļaušana apstrīdētā lēmuma juridiskajā pamatā protokolu Nr. 21 neietekmē.

(sal. ar 35., 36., 38., 46., 50., 57.–59., 63., 64., 66., 67. punktu)